

Maart 1946
Nummer 6

DE H. A. V. ER

OFFICIEEL ORGAAN DER H. A. V. «HAARLEM»
VERSCHIJNT IN DE 2e HELFT VAN IEDERE MAAND

Redactie-Commissie: D. Hagtingius — H. Schreuder — H. Willems
Redactie-adres: PERSEUSSTRAAT 31, HAARLEM-NOORD, TELEF. 23191

VAN DE REDACTIE

EEN NIEUWE LENTE,
EEN NIEUW GELUID

Er is wellicht geen betere maand voor veranderingen dan de lente-maand Maart; de natuur steekt zich in een groen kleed, „Haarlem” verwisselt zijn winteroord voor Jan Wils' „beton”, dameshoedjes vertonen een vogelnestjes-achtige aanblik enz., enz.

Het is nu niet zo zeer onze bedoeling om hiermede een Jan P. Strijbos-achtige beschouwing over de natuur en zijn bewoners in te leiden, echter wilden wij deze kleine aanloop nemen om tot de reden van ons gekrabbel te komen, n.l. de verandering, die ook in de redactie van de H.A.V.er heeft plaats gevonden.

Piet Haringhuizen heeft door vertrek naar elders voor zijn functie als lid van de redactie moeten bedanken en ondergetekenden zijn op de jaarvergadering tot zijn opvolgers benoemd. Maar liefst twee tegelijk werden in zijn plaats gekozen, en wij tweeën zijn nog niet in staat hem geheel en al te vervangen, zelfs al zouden wij „in vorm” zijn, daarvoor is hij een té groot H.A.V.er.

Wij zullen echter onze uiterste best doen — daarbij terzijde gestaan door den onvolprezen Dick Hagtingius — om zijn gemis niet zo groot te doen schijnen.

En laten dit dan de eerste regels van de nieuwe redacteuren zijn.

HENK SCHREUDER
WILLEMS.

**COPY voor het volgende nummer
uiterlijk 8 April laatste post in de
bus van het redactie-adres.**

OFFICIEEL

Nieuwe leden:

Wegens ziekte van het Secretariaat zullen de nieuwe leden van deze maand in het volgend nummer worden gepubliceerd.

Zaaltraining.

De laatste zaaltraining vindt plaats Woensdag 27 Maart a.s. **Hiervan volgt geen nader bericht.**

Clubavond.

De gezellige avond, die gehouden zal worden als officiële beëindiging van het winterseizoen, is thans definitief vastgesteld op Zondag 31 Maart a.s. bij Brinkmann, Grote Markt. Aanvang half acht precies. Einde 2 uur.

Programma: H.A.V. cabaret-revue „Roei met de riemen die je hebt”. Na afloop dansen met attracties.

PERSONALIA

Haarlem:

De toestand van Jan Hut is thans goed vooruitgaande, zodat de hoop gerechtvaardigd is, dat we onzen technischen leider toch nog eerder in ons midden zullen terugzien, dan we aanvankelijk gemeend hadden.

**SAMENSTELLING
BESTUUR EN COMMISSIES**
na de A.J.V. van 24 Februari

Bestuur:

Voorzitter: H. A. v. d. Mey, Floresstr.
43, Haarlem-N.

Secretaris: D. Hagtingius, Perseusstraat 31, Haarlem-N. Tel. 23191.

Penningmeester: Th. Stouten, Weteringstr. 14, Haarlem-N.

Wedstrijd-secr.: J. Hermans, Ceramstr. 11, Haarlem-N.

Comm. v. Materiaal: C. v. d. Klinkenberg, Meeuwenstr. 28, Haarlem-N.

Commissaris: A. van den Bel, Bellamystraat 3, Haarlem-O.

Propaganda-Commissie:

Voorzitter: E. Bleyswijk, Sparenbergstraat 35, Haarlem-N.

Secretaris: A. van den Bel, Bellamystraat 3, Haarlem-O.

Leden: C. Dekker, Brederoodscheweg 101, Santpoort; Th. Wernik, Oudaenstr. 11, Haarlem-N.; H. Willems, Gasthuisstr. 13 b, Haarlem-Centrum.

Redactie Commissie Clubblad:

D. Hagtingius, Perseusstr. 31, Haarlem-Noord, Tel. 23191.

H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-Noord, Tel. 23655.

H. Willems, Gasthuisstr. 13 b, Haarlem-Centrum.

Ballotage Commissie:

E. Bleyswijk, Sparenbergstr. 35, Haarlem-N.

J. Hermans, Ceramstr. 11, Haarlem-N.

H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-Noord, Tel. 23655.

Kascommissie:

N. Klaassen, Saturnusstr. 12, Haarlem-Noord, Tel. 25540.

L. Schmit-Jongbloed, Spaarne 24, Haarlem.

H. Schreuder, Zaanenlaan 99, Haarlem-Noord, Tel. 23655.

DE „PRINS HENDRIK-BEKER” VAN 10 JAAR GELEDEN

Een combinatie van oud- en jong- „HAARLEM” bond op 23 Augustus 1936, dus kort na de O.S. te Berlijn, den strijd aan met het zeer sterke A.A.C., Vlug en Lenig. A.V. 1923, Trekvogels, Pro Patria, Hellas en D.O.S. om het bezit van den P.H.-beker. De vooruitzichten voor de Haarlemmers waren niet schitterend, we waren in dien tijd juist druk doende een nieuwe ploeg op te bouwen, een ploeg vol geestdrift en enthousiasme, het was alleen maar de vraag of zij de vuurproef met

goed gevolg zou doorstaan. Ten einde de ploeg een tikje meer ruggegraat te geven, had de leiding zich de medewerking verzekerd van eenige beproefde veteranen. zooals Arie Kaan, Kees v. d. Zee, Gerard Rinkel en Toon v. Welsenens. De wedstrijden vonden plaats op de sintelbaan van „Clubhuis Te Werve” te Rijswijk en werden voorafgegaan door een imposante huldiging van onze succesvolle athletiek-vertegenwoordigers te Berlijn.

Zooals gezegd, „HAARLEM” startte dien dag als volkomen outsider, maar de appels en peren uit de „TE WERVE”-boomgaard vergoedden heel veel! Stelt U echter gerust, leden van 1946, het is geen débacle geworden, integendeel, de vereeniging A.A.C. kreeg weliswaar opnieuw den P.H.-beker in haar bezit, doch de Haarlemmers waren naar algemeen inzicht de moreele winnaars.

Zoo lezen we in de „ROODBROEK” van September 1936:

„De H.A.V. „HAARLEM” ging naar den start met den vasten wil om een eervolle plaats te bereiken en dank zij allen, die het beste wat zij hadden gegeven hebben, dank ook zij de medewerking van enkele leden der oude garde, bereikte Haarlem onbedreigd de tweede plaats met 55½ punt, voorafgegaan door A.A.C. met 72 pnt. en gevolgd door V en L met 41, resp. A.V. 1923 met 35 pnt. Men ziet het, de tweede plaats is onbedreigd. Ook de grootste Haarlem-optimist had dit niet durven voorspellen en voor de andere vereenigingen kwam dit succes al even onverwacht.”

Nog interessanter was de meening van het O.O. „De Athletiekwereld”. Hierin kon men het volgende lezen:

„Haarlem kwam ten slotte ook aan het einde van haar periode van onbedreigde superioriteit. Maar de innerlijke kracht van deze club bluschte niet uit, de clubliefde van haar leden, het athletiekinstinct der leiders en de atleten, de bijna wetenschappelijke vereenigingsbouw — dat alles leefde voort op de ruines van den ouden roem. En ziet — Haarlem speelde het weer klaar om, zonder één schitterende ster van verblindende grootte, door prachtig teamwork, door een doelbewuste training, vereenigingen met schokkender en éclatantere heldenfeiten in dit seizoen, stevig om de ooren te slaan. Wat innerlijk gezonde groei-

kracht en doelbewust streven naar een nieuwen, algemeenen opbloei betreft, geen enkele vereeniging kan op dit punt maar tippen aan de H.A.V. „HAARLEM”.

Maar, geen Haarlemmer uit 1936, noch een van de huidige generatie, zal bij het lezen hiervan een hooge borst opzetten. Hij zal eens glimlachen en verder kalm zijn gang gaan. Innerlijk echter heeft hij de overtuiging dat door de medewerking van alle leden, en om te beginnen met inzet van zijn **eigen kracht** (voor de volle 100%), „HAARLEM” niet moet zijn de tweede vereeniging van het land, maar de **eerste!** „Haarlem”-athleten, jullie hebben een reputatie op te houden, werk voor je vereeniging, ga aan de hand van de feiten na wat onze zwakke nummers zijn, train doelbewust en laat ons dan gezamenlijk eens vaststellen in welk jaar we

Misschien interesseert het U nog te weten wie ons de 55½ punt bezorgden. Het waren: 400 M: 2 Herfst in 51.3 sec., 5 J. v. d. Booren; 800 M: 2 Taekema in 2 min. 5 sec., 3 Vic Mans in 2 min. 6 sec. 1500 M: 6 Figee; 5000 M: 4 Paap in 16 min. 15 sec.; 110 M horden: 2 W. Kaan in 15.1 sec., 4 A. Kaan; hoogspr.: 5 en 6 P. Spoor en C. v. d. Klinkenberg, beiden 1.70 M; verspringen: 2 v. Welsen 6.97 M; polshoog: 1 Lamoree 3.65 M, 2/3 v. d. Zee 3.55 M; kogelst.: 6 Lamoree 11.31 M; 4 x 100 M: 3 Metz-v. Lier-Rinkel-v. Geenhuizen 44.1 sec.; 4 x 400 M; 3 Taekema- v. d. Booren-Mans-Herfst — na een erner-veerende race — 3 min. 31 sec. De 100 M, discus en speer leverden ons geen enkel punt op, A.A.C. 22.

25 Januari 1946. H. A. v. d. Meij.

Tijdens een van de sporadische atletiekwedstrijden, die de afgelopen zomer op de Sintelbaan aan het Olympiaplein werd gehouden, zat één onzer medewerkers in de buurt van een zeer charmante supportster, die op die dag onze ploeg vergezelde. Hij kwam op het lumineuze idee de uitlatingen van die onbekende jongedame eens te noteren. Het resultaat van die notities kunt U hieronder lezen onder den titel:

VROUWELIJKE WEDSTRIJD-IMPRESSIES

Ach man, wat interesseert me dat nu, hoe hoog de A.A.C.-er springt, of hoe ver

die speer vliegt. Ik stel vanmiddag alleen maar belang in de 1000 M. Ik wou, dat ze maar eens begonnen. Volgens het programma is het nu toch haast tijd, ik zit gewoonweg te springen! Oei, maar daar worden ze al naar den start geroepen; trekt hij zijn trainingspak al uit. Als hij het nu, Gossie, ik schrik me dood, wat schiet die vent hard. Daar gaan ze, waar is ie nu? O, daar op de derde plaats. Hé, dat is gemeen, trapt die '23-er zijn spike haast uit. Gelukkig, hij loopt toch door. Zoo'n vent moesten ze meteen disqualificeeren. Gaat die nikker hem natuurlijk ook voorbij en nog één als hij het nu maar haalt ... „Hup Haarlem” ... toe schiet op joh hè, ik wou, dat ik hem een zetje kon geven gaat er weer één hem voorbij nee, toch niet, hij herstelt zich 't gaat geweldig, toe joh, spurten, goed zoo, ook dien neger voorbij — oei, ik geloof, dat ik mijn lippen stuk gebeten heb — nog één nu, verdorie, gaat die blauwbroek hem weer voorbij, ik kan dien knul niet uitstaan ..., nee, toch niet, hij slaat hem ook af, ja, hoera, hij trekt door, hou vol nu hoor, nog een 100 M., je wint wel, ja kijk maar angstig om jij, nummer één, je loopt wel voor, maar je wint lekker toch niet ... kijk eens, denderend ik wou dat, ... ik kan, ja, hoera! hij heeft gewonnen, hoe bestaat het, 't is geweldig joh!!

„Hè, hè, dat hebben we al weer gehad. En hoe vond je het anders vanmiddag gaan?”

„Och, heel leuke wedstrijden hoor!... Maar zeg, heb je die hoogtesprong gezien van dien A.A.C.-er? Geweldig hè! En dan die speerworp!... Maar kom, laten wij nu gaan liften anders wordt het zoo laat!!”

TEN AFSCHEID

Twee redactieleden van dit blad hebben op de 24 Febr. j.l. gehouden Algemene Vergadering hun functie moeten neerleggen. Jan Booy wegens zijn a.s. vertrek naar Indonesië. Hoewel je de laatste maanden door je dienstneming bij de Gezagtroepen niet meer zo actief aan ons orgaan kon meewerken als wel nodig en wenselijk was, wil ik je toch hartelijk dank zeggen voor je uitstekende medewerking bij het tot stand komen van ons feestnummer. Dat was geweldig. Jan, heel veel succes, behouden vaart en tot kijk!

En dan Piet Haringhuizen. Ja, wat moet ik nu eigenlijk ten afscheid schrijven, Piet, nu jij weggaat. Ik weet het niet. Of ja, toch wel. Slechts dit. Ik hoop, dat ik met de nieuwe redactieleden van ons blad op dezelfde aangename en prettige wijze zal mogen samenwerken, als ik het sinds September met jou heb gedaan. Want die samenwerking was af! Piet, de weg tot generaal is een lange weg. Word dat dus maar niet en keer gauw terug bij je geliefden „H.A.V.er”.

DICK HAGTINGIUS.

WIST U, DAT

als Wim van Gog deze zomer op wedstrijden dezelfde activiteit aan de dag legt als op onze jaarvergadering, geen record tussen de 800 en 3000 m. veilig kan worden geacht?

de prachtige witte wegschoentjes van Adje Paulen hardstikke „zwart” waren?

de beste methode om in vorm te blijven (althans volgens Arie Kaan) is: iedere dag één glaasje!!

Cor Lamoree druk aan het Engels leren is in verband met zijn eventueel deelnemen aan de Engelse kampioenschappen?

als 500 m. hardlopen nergens om gebeurt, het maar doodgewoon sport is?

Geys niet het pseudoniem voor Piet Haringhuizen is?

Nederland voor de eerste maal aan de Olympische Spelen meedeed in 1908 te Londen?

TOBIAS.

ER WAS EENS

Ja, zo beginnen de meeste sprookjes. Wat nu volgt is echter geen vertelling van Moeder de Gans of La Fontaine, maar een ware geschiedenis. Modern, sportief (zoals het nu eenmaal in een sportorgaan hoort) en... gezuiverd (zoals dat nu ook eenmaal in deze tijd hoort!)

Er was dus eens... een kogel. Nee, Ik bedoel nu niet zo'n „blauwe boon” uit een „six shooter” of Tommy gun, maar zo'n doodgewone, vredelievende stootkogel van 7¼ kg. Ik zei „doodgewoon”, maar daar bedoel ik niets kleinerends mee. Juist omdat hij maar van heel gewone Hollandse kom-af was, daarom was

hij misschien ook van nature zo bescheiden en weinig-eisend. Buitenlandse reizen had hij niet op z'n conto, dus „non-chalant” daarover vertellen kon hij óók niet. Toch droomde hij vaak van sportieve successen, daar was hij nu eenmaal een gezonde Hollandse kogel voor, verstandig opgevoed in de heilzame sfeer van het sportveld!

Hoort allen nu hoe het verder met hem afliep.

Het gebeurde op een mooie zomerdag, een van die zeldzame dagen die als „ideaal athletiekweer” in de sportverslagen vermeld staan.

In het door de zon verschroeide gras van een sportveld, ergens in Nederland, lag onze kogel te wachten tot zijn nummer aan de beurt kwam. Even verderop lagen zijn collega's Discus en Speer. Deze waren zich echter hun afkomst en éducatie te zeer bewust om zich met zo'n „doodgewone Hollander” in te laten. De speer vooral was de aanwezigheid van de eenvoudige kogel een doorn in het oog.

„Het komt toch eigenlijk niet te pas”, zo sprak hij geaffecteerd tot de discus, „dat wij met zo iemand aan één en dezelfde wedstrijd moeten deelnemen. Ik, die immers geboortig ben uit dat land der beroemde speerwerpers Finland en zelfs uit hetzelfde hout gesneden ben als de wereldrecordsperen van een Jarvinen of een Nikkanen!”

„Ja,” beaamde de discus, die niet voor hem wou onderdoen, „het is een schande. Ben ik daarvoor helemaal uit Zweden gehaald om hier in zulk minderwaardig gezelschap mijn beste jaren te slijten?” En ze hadden nog veel meer gezegd, wanneer niet op dat ogenblik hun nummer afgeroepen werd en ze door twee pezige handen opgetild en meegenomen waren, onze arme kogel alleen met z'n gedachten achterlatend. Wat kon hij er nu aan doen dat hij niet zoals die twee kon bogen op een wijd en zijd bekende fabrieksnaam. Waren zijn prestaties er daardoor minder om?

Maar veel tijd om over de onbillijkheden des levens na te denken kreeg hij niet, want daar klonk over het veld: „Deelnemers kogelstoten, aan de ring!” en even later lag hij reeds in de eeltige handpalm, die hem al uit zo vele wedstrijden vertrouwd was geworden. Ook ditmaal mocht hij niet teleurstellen, juist

nù niet, na die minachtende woorden van zijn onsportieve collega's. Juist nú moest hij tonen, dat het 'm niet alleen zit in een beroemde naam of een mooi etiketje!

Nu hij weer de vertrouwde druk van die gespierde maar toch soepele vingers voelt, komt zijn goede stemming terug. Hij is weer één met den athleet in diens concentratie, waaruit straks heel de spanning van de nu nog passieve arm hem als een raket zal wègschieten.

Een korte ruk nog van het lichaam naar voren, een krachtige draaiing van de romp omhoog. . . . en in de lucht nog weet hij dat déze stoot al zijn vorige prestaties zal overtreffen, dat hij deze keer, ook al zijn het maar enkele centimeters, voorbij het rood-wit-blauwe vlaggetje de aarde zal ontmoeten. Het opklaterende applaus van het publiek en het bedrijvige gedoe van de officials met het meetlint bevestigen het. Een nieuw Nederlands record! Van alle kanten komt men den nieuwen recordhouder gelukwensen en glunderend neemt hij deze hulde in ontvangst.

Doch wanneer hij de handen weer vrij heeft, neemt hij bijna voorzichtig de kogel op en als hij hem ontdoet van het kleverige zand, dan is dit als een gebaar van verstandhouding tussen twee goede vrienden, die elkaar niet in fraaiklinkende volzinnen behoeven te zeggen hoe goed ze elkaar begrijpen. En dit vindt onze kogel de mooiste beloning.

Toen hij even later weer bij de speer en de discus in het gras lag, wisten deze zich met hun houding geen raad, want ook zij hadden van zijn succes gehoord. Stilzwijgend namen ze zich voor zich deze les goed ter harte te nemen.

Ook uit deze geschiedenis valt een moraal te trekken: Denk niet dat iets goeds altijd uit het buitenland moet komen, maar heb meer vertrouwen in hetgeen de eigen bodem voortbrengt.

En omgekeerd: Werp bij een minder gunstig resultaat niet alle schuld op het materiaal, maar ga eens na of dit falen niet aan je zelf te wijten is.

Gévébé.

WAT ZAL DE STADION- TRAINING ONS BRENGEN ?

Wij, „Haarlem“-athleten, meer bekend als de stiefkinderkens onzer Vroede Vaders, dienen ook dit voorjaar ter voor-

bereiding van het wedstrijdseizoen en wegens gebrek aan een eigen sintelbaan met **accomodatie**, onze tenten elders op te slaan.

Het gastvrije Olymp. Stadion herbergt ons nu voor 10 Zondagen en andere instanties hielpen de atleten aan een vervoermiddel op groote schaal, zoodat elken Zondagmorgen een 50-tal leden van deze unieke training gebruik kan maken. Voor de overige atleten blijft de „Kolk“-training, onder leiding van Henk Kluft, voorloopig intact.

In technisch opzicht schiet deze zeer verjongde ploeg veel te kort, weinige van hen beschikken over het onmisbare loopgevoel, enz., maar met een volkomen overgave, een uitstekend humeur, goed teamwork, een groote saamhorigheid, gepaard aan de noodige sportdiscipline, kan in weinige maanden nog veel van den achterstand worden ingelopen.

Als Jan Hut na zijn ziekte in ons midden terugkeert, moet hij trots kunnen zijn op de vorderingen van een ploeg, die op 10 Maart 1946 **lichamelijk goed toegerust** door een uitstekend verzorgde winterconditie-training de Amsterdamsche Poort uittrok om onder leiding van Gérard Rinkel met de technische training een begin te maken.

Al kunnen de verwachtingen voor het komende seizoen uit den aard der zaak niet te hoog gespannen zijn, toch heb ik voldoende vertrouwen in de ploeg om rekening te houden met eenige prettige verrassingen. Er schuilt ontegenzeggelijk onder de jongere leden zeer goed materiaal, waarmede iets te bereiken valt en waaruit een prachtige aanvulling voor de gedecimeerde wedstrijd ploeg is op te bouwen.

Vertrouwen in de leiding, zelfvertrouwen in eigen kunnen, veel doen voor je sport, maar misschien nog meer laten en dan. . . . ja dan kan „Haarlem“ de opmarsch naar den top opnieuw beginnen!

5 Maart 1946,

H. A. v. d. MEY.

GROOTE ACTIVITEIT IN HET ENGELSCH-ATHLETIEKKAMP

Wanneer we eens een kijkje gaan nemen bij onze Engelse atletiekvrienden, dan moeten we direct constateren: „Er zit schot in“.

Speciaal de A.A.A. (Amateur Athletic

Association) heeft grootse plannen op het oog voor het komende seizoen. Uit een artikel in een bekend Engels dagblad vernamen wij namelijk, dat contact gezocht zal worden met Frankrijk, Noorwegen, Zweden, Finland en wanneer mogelijk ook met Amerika. Het valt voor ons Nederlanders direct op, dat wij niet hierbij genoemd worden, hoewel sportlievend Nederland graag weer eens een aantal prominente op onze sintelbanen zou willen zien. Ik denk hierbij in de eerste plaats aan de Olympische Dag.

Hoogtepunten voor het Engelse wedstrijdseizoen op 19 en 20 Juli, waarbij een groot aantal atleten van het vasteland van de partij zullen zijn. Het is te hopen dat ook Holland daar een flinke vertegenwoordiging heen zal kunnen sturen. Want ervaring met de besten op internationaal atletiek gebied is voor ons goud waard.

Verder worden de dual-meet Engeland-Frankrijk op Banking Holiday en de Europese Kampioenschappen te Oslo op 23, 24 en 25 Augustus genoemd. De atletiekwereld verwacht een hausse in internationale wedstrijden en U ziet dat de A.A.A. geen tijd verspilt hiervan te profiteren.

Een belangrijke plaats neemt in Engeland de affaire Haegg en Anderssen in. Zijn deze atleten amateur of professional??

De controlerende instanties op het vasteland voelen dat de tijd gekomen is om het semi-amateurisme, dat alarmerende omvang aangenomen schijnt te hebben, te herzien. Er wordt in dit artikel speciaal op gewezen, dat de president van de I.A.F. (International Athletic Federation), de 75-jarige Zweed Johannes E. Edstroem, opgevolgd zal worden door de bekenden ex-hordenloper Lord Burghley, hetgeen wijst op een herziening van de amateursbepalingen in de geest van het zuivere Engelse amateurisme.

Mochten Haegg en Anderssen tot professional verklaard worden, **dan zal onmiddellijk een verzoek ingediend worden om de tijd van Wooderson van 4 min. 4,2 sec. over de Engelse mijl als wereldrecord te erkennen.**

Wat Wooderson zelf betreft, deze is weer in de burgermaatschappij teruggekeerd en traint volop voor het komende drukke wedstrijdseizoen.

Cyril Holmes, ook hier in Holland een bekend sprinter, moest zich helaas terugtrekken uit de atletiekwereld vanwege drukke zakelijke bezigheden. Minder bekende namen voor ons als J. Archer, Alan Grieve, Alan Watt (de Schotse crack) en Harry Asken, allen voor de korte afstanden, zijn weer in training en op hen is dan ook de hoop van Engeland gevestigd.

De cracks voor de kwart mijl zijn Wint en Denroche, tevens de Schot Ian Panton, die allen in staat zijn deze afstand binnen de 50 seconden te lopen.

Wat betreft de springnummers, worden de namen genoemd van Alan Patterson (Schotland), Joh. Newman en Stan West. **De grootste belangstelling gaat echter uit naar Prins Adedoyin uit West Afrika, die momenteel in Belfast studeert en opmerkelijke resultaten bij de springnummers bereikte, n.l.: hoogspringen 1.90 m., verspringen 7 m. en hink-stap-sprong ongeveer 14 m.**

Wanneer we bovenstaande eens onder de loupe nemen, dan kunnen we wel in het kort zeggen, dat Engeland ook na de oorlog nog beschikt over enige goede atleten van naam, maar dat ook bij hen nieuw bloed naar voren moet komen, wil het zich kunnen handhaven op de plaats die het voor de oorlog in het internationale atletiekmilieu innam.

Een vergelijking met ons land kan uiteraard moeilijk getroffen worden, daarvoor moet men eerst een wedstrijdseizoen achter de rug hebben, maar de indruk die we krijgen uit dit interessante overzicht in het Engelse blad is, dat we eigenlijk net zo ver zijn als onze Engelse vrienden, namelijk een kern van oude atleten, maar een nieuw geluid van goede jonge atleten moet zich laten horen in het komende seizoen.

Nog een paar maanden en dan is het zover. Dan zal het eerste startschot in het eerste seizoen na de vrede klinken. Dan zal eindelijk duidelijk moeten worden, waar de beste krachten schuilen.

De kansen zijn dus min of meer gelijk en daarom: „Aan het werk!” HENKIE.

FLITSEN UIT ONS TRAININGSKAMP

Een Meiavond vlak na onze bevrijding. Het heeft de hele middag gestadig geregend en het regent nog als ik om half

acht de clubtent aan de „Kolk” binnenga. Er is niemand. De regen schijnt voor mijn clubgenoten blijkbaar een beletsel te zijn de afspraak om tesamen een lichte duintraining te „plegen” na te komen. Waarom? Snel verkleed ik me, doe een extra truitje aan, want het kan fris zijn op een duinhelling 's avonds en dan als ik buiten kom, is het, oh ironie van het lot, droog!

De duinen zijn nog verboden gebied. De B.S. staat op post bij alle toegangswegen met een proppenschiet in aanslag. Het spijt me B.S.-er, maar ik ken meer wegen, die naar Rome leiden. Even naar boven, naar het „kopje”, snel laat ik me aan de andere kant van de duinhelling vallen naar de Zanderijvaart en de gevaarlijke man is ontweken. Dan de helling op naar het Zwarte Woud. Het is stil in het bos. Het water druipt nog van de bomen af. En dit is het enige geluid, dat de stilte gestadig verstoort. De grond is modderig en je voeten blijven soms in de modder kleven. Het gewone pad volg ik ongeveer 1 km. en dan schiet ik linksaf het dennenbos in. Het lijkt wel, of de stilte en de eenzaamheid hier nog intenser tot je doordringen. Een konijn schiet over de weg. Het blijft even verder in het struikgewas rustig zitten. Begrijpt het dier, dat het van deze eenzame athleet niets te duchten heeft. Uit het dennenbos rechtsaf. Een klein heuveltje op. Kalm en ontspannen er af. En dan met een scherpe bocht, waarbij je je moet inhouden, het grote sintelpad op. Heel even blijf ik maar op dit pad, dat zich ideaal leent voor een paar „steigerungen” (Wat is steigerung in het Engels) en dan links af de duinen in. En onmiddellijk word ik opgenomen in die niet te vergelijken natuur, Hollands duinen. De duinroosjes staan in volle bloei en diep dringt hun fijne geur tot me door. Dan kom ik voor een flink duin. Even naar boven en genieten van het geweldige natuurfereel, dat zich daar aan mijn ogen ontrolt. Heel in de verte, de zee, die daar als een oneindig groot meer ligt, met enkele stralen nog belicht door de bijna reeds ondergegane zon. Dichterbij blinkt het natte asfalt over de zeeweg, die als een slang zich voortkronkelt tussen de duinruggen door. En dan zie ik opeens in de verte de puinhopen van IJmuiden en besef je plotseling, dat nog een maand geleden het er alles van weg had, dat al deze prachtige natuur ten offer zou

vallen aan de niets ontziende mensonteerende oorlog. Je vertoeft dan enkele minuten met je gedachten bij de helden, die hun plicht deden en hier in deze grootse natuur als dolle honden werden neergeschoten, door de volgelingen van die mensen, die meenden ons cultuur en beschaving te moeten komen brengen en dan nijg je het hoofd en herdenkt deze naamlooze helden.

Het leven gaat verder, de sport zal weer een zeer belangrijke plaats in dit leven gaan innemen, dus ook de training gaat verder. Dwars door de braamstruiken de heuvel af, zodat ik mijn benen haast niet kan bijhouden en razendsnel een ander duintje op, weer er af en dan kom ik weer op het grote sintelpad. Nu een 500 m wandelen, een paar losse oefeningen en dan twee lichte steigerungen op dit prachtige „sprinterspad”. Weer even bijkomen en dan met een flinke aanloop de steile duinhelling op aan mijn rechterhand. Ik haal het, doch bovengekomen zijn een paar ademhalingsoefeningen geen overbodige luxe. En de dijspieren. Brr... maar niet aan denken. Door een prachtig dennenbos daal ik geleidelijk aan de andere kant naar beneden. Het is erg uitkijken voor de stompen van de gekapte bomen, die nog zijn blijven zitten en even later heb ik een prachtig punt bereikt, waar je kan starten voor een trainingsrondje van pl.m. 800 m op halve snelheid. Dan dribbelend naar het smokkelpaadje om den B.S.man niet aan het schrikken te maken en dan de laatste krachtsinspanning, het laatste duintje aan de Zanderijvaart, en als deze genomen is over het „Kopje” naar „de Kolk” terug, waarbij ik helaas diverse Canada-Holland-combinaties moet storen.

En dan zit de training er op. Vanavond was ik alleen. Straks zal onze hele ploeg weer voltallig aanwezig zijn en dan, ja dan zullen we ondanks onze aderlatingen, die nodig en nuttig waren, de P. H. bekergeest in deze onvergankelijke natuur terugvinden en met die geest zal en moet met enkele jaren die oude vertrouwde beker weer staan, waar hij moet staan: in onze prijzenkast.

Carlo.

Eind Mei 1945.

JAARLIJKSE ALGEMENE VERGADERING VAN ZONDAG 24 FEBRUARI

Er is ruim 4 uur vergaderd, doch in aanmerking genomen, dat de agenda 20 punten bevatte, kunnen we niettemin van een vlot verloop spreken. De debatten stonden op behoorlijk peil, er werd niet te veel „doorgezeurd” (excusez le mot), kortom een vergadering onze vereniging waardig.

U zult niet van mij verlangen, dat ik de 20 punten der agenda elk afzonderlijk bespreek. (De redactie zie ik al een scheef gezicht trekken.) Laat ik beginnen met het belangrijkste punt, de bestuursverkiezing. De in functie zijnde bestuursleden werden allen herkozen, met dien verstande, dat secretariaat en wedstrijd-secretariaat thans gesplitst zijn. Met het in aantocht zijnde zeer drukke athletiekseizoen inderdaad een goede maatregel. Dick Hagtingius zal thans het secretariaat voeren, het wedstrijdsecretariaat blijft in de vertrouwde handen van Jan Hermans. Ab van den Bel zal als commissaris de plaats van Dick Hagtingius innemen. Hij wordt dus de verbindingsman tussen Bestuur en Propaganda-Commissie. Na enige strubbelingen werd het bestuur gemachtigd voor de functie van vice-voorzitter dien persoon te benoemen, dien men hiervoor op het oog heeft. Dat de naam van dengene, die de belangrijke plaats van vice-voorzitter zal gaan innemen spoedig bekend moge worden.

De verkiezingen van de Prop. Commissie, Redactie C., Ballotage C., en Kas C., gingen er vlot door. De samenstelling van deze commissies zult U elders in dit blad aantreffen. De keuze van een Junioren C. werd aangehouden en zal in overleg met de P. C. nader zijn beslag krijgen.

Notulen, jaarverslagen van Secretaris en Penningmeester werden alle onder dankzegging van de functionarissen goedgekeurd. De begroting voor 1946 kostte iets meer tijd, doch ook deze kwestie was toch vrij spoedig beklonken. Het verslag der Propaganda-Commissie kreeg geen enkele aanmerking.

Een punt, dat zeer veel tijd vergde was de bespreking van training, wedstrijden, keuring en massage en ten gevolge hiervan kon helaas aan de rondvraag niet die aandacht geschonken worden, als wel wenselijk was geweest, hetgeen jammer

was, want ik had sterk het idee, dat de vergadering nog meer noten op haar zang had. Thans bleef het bij v. Gog, die zelfs twee maal het woord wilde hebben en die trouwens tijdens de hele vergadering zich voor zijn doen heel goed roerde; Hoogland, Jordens, Spoor en Lamoree.

Ruim half twee sloot de voorzitter onder dankzegging voor de goede opkomst deze belangrijke en zoals reeds gememo-reerd, vlot afgewerkte vergadering.

SO LONG.

VAN DE PROPAGANDA-COMMISSIE.

Vorige maal werd de scholieren-actie, die de P. C. voornemens is te gaan ondernemen, reeds even aangeroerd. Aan de oproep, vermeld in het Februari-nummer, hebben bijna al onze scholieren gevolg gegeven en zeer binnenkort zullen aan hen nadere gegevens omtrent de plannen van genoemde actie verstrekt worden.

De P. C. bestaat practisch geheel uit actieve atleten en wanneer onze commissie dezelfde activiteit aan de dag zou blijven leggen als tot nu toe, zou er van de training van die leden niet veel terecht komen. Daar dit vanzelfsprekend niet de bedoeling is, ligt het in ons voornemen, onze actie langzamerhand te gaan verflauwen, totdat het winterseizoen 1946—'47 aanbreekt. Enige activiteit zult U ook in de zomermaanden van ons bemerken, doch niet zoals U in de afgelopen maanden van ons gewend was.

Voor het zover is, krijgen we eerst echter Zondag 31 Maart. Weer zo'n knal gezellige H.A.V.-avond, alleen voor H.A.V.-ers met de H.A.V.-cabaret-revue: „Roei met de riemen, die je hebt”. **Aanvang half acht precies.** Uw toegangsbewijs krijgt U per post thuisgestuurd, of hebt U inmiddels reeds ontvangen.

En dit is dan het laatste artikeltje dat ondergetekende voor de P. C. schrijft, daar hij met ingang van 1 April de P. C. verlaat. Hij hoopt, dat zijn opvolger op even prettige, aangename en ook gezellige wijze met de overige commissieleden zal samenwerken, dat ook hij zal mogen smullen in de beschuiten met suiker (nee niet met muisjes) door de vrouw van den huidige voorzitter van de P. C. zo smakelijk geoffreerd; kortom dat ook hij zal gaan „genieten” van de werkzaamheden, die de propaganda met zich mee brengt. Dan sal het waerachtig wel gaen! H.